

ข้อคิดยามเช้า วันเสาร์ ที่ 16 สิงหาคม ค.ศ.2014

คำสั่งของพระเยซูเจ้าต่องานแพร่ธรรมสำหรับบรรดาอัครสาวกคือ ถือความยากจนและให้ทำกิจการต่าง ๆ อย่างเรียบง่าย พระเยซูเจ้าทรงกำชับไม่ให้พวกเขาทำอะไรไปด้วย นอกจาก “ไม้เท้าเท่านั้น” (มก 6:8) พวกเขาต้องออกไปโดยปราศจากเครื่องอำนวยความสะดวกทุกอย่าง “ไม่ให้มีอาหาร ไม่ให้มีย่าม ไม่ให้มีเศษเงินใส่ได้ ให้สวมรองเท้าได้ แต่ไม่ให้เอาเสื้อสำรองไปด้วย” (มก 6:8-9) ผู้ที่เป็นธรรมทูตจะต้องรู้จักตัดใจจากทุกสิ่ง คำสั่งนี้คือ “เงื่อนไขแห่งเสรีภาพ” สำหรับธรรมทูต การออกไปโดยปราศจากสัมภาระ เป็นการตัดใจที่จะนำเอาโลกของตัวเองติดตัวไปด้วย เป็นการปฏิเสธที่จะแสดงความเก่งกล้าสามารถ หรือความร่ำรวยต่อหน้าคนอื่น การออกไปโดยปราศจากสัมภาระเท่ากับเป็นการยืนยันว่า ตัวเองเท่านั้นเป็นสื่อที่ดีที่สุดสำหรับการประกาศข่าวดี การเป็นพยานที่ดีเป็นการพูดโดยผ่านทางตัวเอง ไม่ใช่โดยผ่านทางสิ่งของของเรา นอกจากจิตตารมณ์แห่งความยากจนที่พึงมี ธรรมทูตต้องพร้อมที่จะตอบรับคำเชื้อเชิญทุกอย่างด้วย เป็นการง่ายที่จะได้รับการต้อนรับ เมื่อเราไปแล้วไม่สร้างภาระให้กับคนอื่น ไม่ขวนขวายไปมากมายจนเกินเนื้อที่ทั้งหมดในบ้านของคนอื่น การปล่อยวางและความพร้อมที่จะต้อนรับมักจะไปด้วยกัน ถ้าเราไปที่บ้านใครสักคนหนึ่งแบบตัวเปล่า พร้อมกับการเป็นพยานด้วยชีวิต การต้อนรับจะเด่นชัดขึ้น ความสนใจของเจ้าบ้านจะอยู่ที่คำพูดที่เราจะบอก ไม่ใช่อยู่ที่สิ่งของที่เรานำไปไว้ยามหรือกระเป๋าเดินทาง สิ่งที่พระเยซูเจ้าต้องการบอกกับเราคือ ให้เราออกไปทำงานของพระองค์ด้วยความเรียบง่าย ด้วยความกล้าหาญ มั่นใจและไว้วางใจในพระเยซูเจ้า ผู้ทรงส่งเราออกไปมากกว่าในสิ่งของภายนอกของโลกนี้ ตัวของเราเอง ชีวิตแห่งการเป็นพยานของเราที่แท้และ คือเครื่องมือที่ดีที่สุดในการประกาศข่าวดีของพระเจ้า

ให้เรออกไปทำงานของพระเยซูเจ้าด้วยความเรียบง่าย
ด้วยความกล้าหาญ มั่นใจและไว้วางใจในพระองค์
ตัวของเราเอง ชีวิตแห่งการเป็นพยานของเรา
คือเครื่องมือที่ดีที่สุดในการประกาศข่าวดีของพระเจ้า

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน

พระสังฆราชขอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย

ประมุขสังมณฑลอุดรธานี